

Introit: Proto se zjevil Syn Boží, aby zmařil činy d'áblovy. (1 J 3,8b)

Píseň: 314 *Pán Kristus, Syn Boží věčný*

Modlitba: Pane Bože,

jsme před tebou - jako jednotlivci, každý sám za sebe. Ty nás znáš... naše radosti, víš, co se nám povedlo, co jsme udělali dobře, víš, kdy jsme se na tebe spolehli a kdy jsme na tebe zapomněli. Víš, co se nám nedaří, z čeho máme strach, s kým se neshodneme nebo hádáme,...

Jsme před tebou - jako společenství, křesťané, lidé, které spojuje víra v tebe. Děkujeme, že můžeme věřit spolu. Prosíme za náš sbor - dej, ať jsme jednotní v tom hlavním, ve směřování k tobě, ať se dokážeme přijímat v různosti názorů, povah, prosíme, ať je pestrost víc bohatstvím a radostí než zátěží. Prosíme, abychom měli radost ze sebe navzájem, abychom viděli v druhých lidech i v rozdílnosti jejich způsobu a prožívání víry dar a obohacení.

Spoj u nás svým Duchem v pestrou jednotu tvých dětí.

Prosíme za postní čas, který začíná, ať je nám k užitku a tobě ke cti. Amen.

Čtení: Mt 4,1-11 (Pokušení na poušti)

Píseň: Svítá 37 *Čest dej*

Text: 1 Kor 1,10-17 (Rozkol ve sboru)

Kázání:

Začal postní čas. K čemu je dobrý? K čemu byl půst Ježíšovi? A jak to souvisí s korintským sborem, jeho problémy a Pavlovým dopisem?

Ježíš odešel na poušť poté, co ho Jan Křtitel v Jordánu pokřtil. Četli jsme, že Ježíš byl veden na poušť Duchem svatým, aby ho tam pak zkoušel d'ábel. Na poušti se Ježíš 40 dní postil, vyhladověl, pak přišla ta pokušení a on odolal.

Proč těch 40 dní a proč ta pokušení, zkoušky? Možná proto, aby si sáhl na dno. Půst jako prostředek k posílení, vycvičení - ale ani ne tolik pevné vůle jako pevné víry. Příprava na to, co bude těžké. Příprava na rozhodování, co je důležité.

Jan Křtitel také působil na poušti, jeho strava byla velmi asketická (med a kobyly), oděv také. Ježíš na poušti nejedl nic. Poušť a půst jsou hraniční situace. Jejich zvládnutí nebo prožití může pomoci srovnat si život, hodnoty, obnovit i víru, vztah s Pánem Bohem. Odsunout něco, co by mohlo zakrývat to podstatné. Dostat se na dřev.

Jak to souvisí s tím, co Pavel píše do Korintu?

O Pavlovi a o městě Korint jsme tady mluvili obšírně minule. Ještě ke korintskému sboru: Je to sbor asi o něco menší než Střešovice. Má několik desítek, možná dvě až tři stovky lidí (což je asi o něco méně, než kolik je aktivních lidí ve sboru tady). Korintský sbor je pestrý národnostně i co se týče sociálního původu a ekonomického zajištění jeho členů. Korint'ané nemají kostel, scházejí se po domech (u těch movitějších členů). Z pestrosti sboru i z toho, jak funguje, vyplývají různé problémy, při dalším čtení epištoly na ně narazíme opakovaně.

Křesťanský sbor založil Pavel, ale nezůstal zde jediným kazatelem a sám po asi roce a půl odešel.

Ve sboru vzniká několik skupin, které se odvolávají na "své" kazatele. Jedni se hlásí k Pavlovi, druzí k Apollovi... Různorodé je složení sboru, různorodí jsou i misionáři, kteří zde působil.

Je to Pavel, původně horlivý žid, farizeus, nyní horlivý křesťan samozřejmě s židovskými kořeny. Ale otevřený pohanokřesťanům, proto hledá kompromisy, usiluje o smíření a toleranci mezi různými lidmi a skupinami, mezi liberály a konzervativci.

Dále Apollos: helénský židokřesťan, muž učený, výmluvný, znalý písem (Sk 18,24)

Třetí je Petr/Kéfas. Nejde o apoštola Petra, spíš o misionáře z Petrova okruhu, patří k umírněnému judaizujícímu křídlu (problémy s masem obětovaným modlám)

Jako čtvrtý je zde zmíněn Kristus. Možná jde ještě o další radikálnější židovsky zaměřenou skupinu. Nebo je to Pavlova nadsázka nebo provokace - vždyť ke Kristu se máte hlásit všichni, ne k někomu z kazatelů.

A možná jsou zde také entuziasté (asi ne příliš početní), na ty narazíme ještě v dalších kapitolách.

V čem je problém? Pavel vyzývá korintské ke svornosti. Jednotě. Nejde mu ale o uniformitu. Vždyť bude za chvíli popisovat sbor jako tělo složené z více údů, kde má každý úd jinou potřebnost, funkci.

Pavlovi zde jde o to, že tyto spory zastiňují to podstatné. Jde přece o víru v Pána Boha, v Ježíše Krista. Všichni misionáři, kazatelé, Pavel, Apollos a kdo ještě další mají být/jsou "prstem ukazujícím" ke Kristu. Jako byl Jan Křtitel. Není špatně, že Pavel, Apollos, Petr a možná i někdo další lidi oslovili, každý trochu jinak, že i díky nim lidé uvěřili a vznikl a rozrostl se korintský sbor. Je dobře, když jsou faráři, kteří lidi osloví, je dobře mít vzory ve víře, svědky víry, (a vůbec ne jen faráře). Mnohé jsou ty "prsty ukazující", rodiče, prarodiče, kmotři, učitelé v nš,.. Díky za ně. Je dobře vděčně na ně myslet a vzpomínat i se k nim jako svým učitelům nebo vzorům hlásit.

V epištole jde ale o tyto dvě věci:

1. Vidět dál, "za faráře", za člověka, který mi o Pánu Bohu říká. Udělat krok (kroky) k Bohu, k dospělosti, k samostatné víře. Někdy je jednodušší se přihlásit k člověku zvěstovateli než přijmout Kristovo učení osobně. Pavel kritizuje, že lidé nechtějí přijmout Krista, ale (jen) jeho hlasatele.

2. Je špatně vidět svou církev (svůj směr, způsob víry, svou tradici...) jako tu jedinou správnou a druhé kritizovat nebo dokonce odsuzovat.

V tomto korintském sporu je už náznak toho, co se bude s církví dít dál. Přijdou štěpení (schizmata), někdy i vzájemné proklínání, odsuzování, nenávisť, náboženské války. Ale i obyčejné předhánění v tom, který kostel ve vesnici má vyšší věž... (Velká Lhota)

Pavel děkuje Bohu (eucharistein), že jen velmi málo lidí pokřtil. Nejde o to, že by Pavel považoval křest za zbytečný nebo marginální. Naopak. Pavel ale podle toho, co se o Korintu dovídá, tuší, že lidé se na člověka, který je pokřtil, o to více fixují. Přitom ale ten křtící člověk je při křtu přece jen prostředník. Luther říkal, že "křtí a zároveň nekřtí". Je to člověk (farář), který křest vykoná (polije vodou, ponoří člověka do řeky nebo křtitelnice...), ale to, co se při křtu děje, ono přijetí křtěného Pánem Bohem, zpečetění toho, že člověk patří Pánu Bohu, to my lidé jen vyřizujeme a přijímáme. Při křtu prosíme, aby křtěný byl přijat. Křtí se "ve jméno" Boha Otce i Syna i Ducha svatého. Při křtu se člověk stane součástí Božího jména, Božího těla, součástí Církve (s velkým C) - ne součástí církve Pavlovy, Apolloy, Petrovy, ani součástí (jen) ČCE nebo ŘKC nebo CB...

Apoštol Pavel rozumí svému úkolu jako přípravě ke křtu. On byl poslán zvěstovat evangelium. Slovy. Je rád, když křest pak vykoná někdo jiný. Pomůže tím lidem nebýt vázání tolik na jeho osobu.

Heslem JB pro dnešní den je verš: Proto se zjevil Syn Boží, aby zmařil činy ďáblovy. (1 Janova 3,8b) Ježíš na poušti se připravoval, aby rozpoznal ďábla a nenechal se jím svést nebo oklamat.

Když Pavel napomíná korintské před různicemi a hádkami, varuje je, aby se nenechali ďábelsky svést ke lpění na ne-podstatném, aby si připomínali, co je sjednocuje, co je hlavní (a jejich společné) - přece Kristus. (To je to rozlišování věcí podstatných a ne-podstatných, resp. služebných.) Ke Kristu mají směřovat, upínat se všichni ve sboru korintském, střešovickém a všech dalších, ať už jim je misionářem nebo farářem kdokoli. Ďábel naváděl Ježíše na poušti, aby jen

trochu uhnul z té cesty k Bohu, aby se vedle Pána Boha trochu soustředil na něco dalšího a pro život užitečného a prospěšného (jídlo, peníze, moc, prosazení vlastní pravdy,...). Vždyť zas tak o moc nejde... vždyť se nic nestane... co ti to udělá, jednou se poklonit Bohu, jednou ďáblu, pak se zase k Bohu vrátíš... Jenže ďábelsky záludné je právě zamlžení (nenápadné zamlžování) toho podstatného. A to je to, co hrozí například korintským křesťanům. Obrazem starozákonního příběhu: Izraelci na poušti potřebovali svého boha vidět, proto si udělali zlaté tele. Přes které už k Bohu nedohlédli.

Pane Bože, prosíme, pomáhej nám vidět to podstatné, hledat tebe, ne nějaké náhražky. Prosíme, abychom, i když máme na věci různé názory, věděli, že jdeme stejným směrem, věříme všichni v tebe, v jednoho Boha. A že to je to hlavní. Svým Duchem pomáhej odlišit podstatné a malicherné, dej sílu v tom ne-důležitém ustoupit, smířit se. Amen.

Píseň: 678 *Jeden Pán, jedna víra*

Ohlášky, sbírka

Píseň: 446 *Moudrosti poklad z nebe*

Přímluvná modlitba, Otče náš

Poslání: Jako Pán odpustil vám, odpouštějte i vy. Mějte lásku, která všechno spojuje k dokonalosti. (Koloským 3,13b-14)

Požehnání: Žehnej ti Pán, který tě stvořil. Ochraňuj tě jeho Syn, který pro tebe trpěl na kříži. Podněcuj tě Duch svatý, který v tobě přebývá a působí. (*neznámý autor*)

Píseň: 679 *Uč nás cestě pravé*